

DIN MINUNILE SFINŢILOR RAFAIL, NICOLAE ŞI IRINA

Familia mea mereu a avut o mare evlavie față de Sfântul Rafail, vizitând și închinându-ne în trecut de câteva ori în Mitiline. Părinții mei trăiesc în Tesalonic. În septembrie 2012 am aflat că tatăl meu avea cancer la intestinul gros. Doctorul care a făcut biopsia nu ne-a dat multe speranțe în vederea însănătoșirii lui. Acest lucru a căzut ca un trăsnet asupra noastră și am hotărât să vină la Atena pentru a ne putea ocupa de el.

În acele zile am intrat pe internet pentru a căuta o biserică a Sfântului Rafail din Atena. Am găsit Mănăstirea Sfinților Rafail, Nicolae și Irina, de la Ano Suli, Maraton. Era vineri, iar luni am fi început prima etapă a tratamentului cu radiații, până când se va micșora tumoarea, în vederea operației. Când am văzut mănăstirea, am și spus familiei mele că în ziua următoare vom merge acolo. În seara respectivă am văzut-o în vis pe Sfânta Irina, cu pletele ei blonde și cu o rochie albă, cum îmi zâmbește și îmi spune că toate vor merge bine (în legătură cu tatăl meu).

Sfinții Rafail, Nicolae și Irina;
icoană

În ziua următoare, într-adevăr, am vizitat mănăstirea de la Ano Suli, iar când am intrat în locul unde erau înfățișați Sfinții și am zărit stâncă și icoana Sfintei Irina m-a apucat plânsul. Era exact așa cum o văzusem în vis și, pe lângă primirea călduroasă a părinților și încredințarea lor că Sfântul Rafail împreună cu obștea sa ne va ajuta, am prins multă putere pentru ceea ce urma să fie.

Între timp, tatăl meu, care are claustrofobie și căruia îi era imposibil să intre la aparatul pentru radiații, l-a chemat în ajutor pe Sfântul Rafail, s-a rugat mult și astfel, de fiecare dată când intra la aparatul respectiv, în loc de frică simțea o ușurare și o bucurie. Știa și simțea că Sfântul Rafail era aproape de el. Într-o seară, tatăl meu vede în vis că era la mănăstirea de la Ano Suli și a auzit o voce care i-a zis: „A spus Sfântul Rafail că te va vindeca și să aprinzi două lumânări mari”.

Intervenția chirurgicală se apropia, iar îngrijorarea și stresul nostru creșteau. Atunci tatăl meu a revăzut în vis că era pe stâncă de la mănăstire și a văzut un preot îmbrăcat în veșminte. Nu putea să-i vadă fața, dar simțea că era Sf. Rafail, care

i-a zis: „Eu ce era de făcut, am făcut”. Am sunat la mănăstire, am povestit visul, iar părinții ne-au încredințat că Sfântul Rafail ne va ajuta. Intervenția s-a produs, dar din păcate doctorul nu era mulțumit de rezultat, tumoarea extindându-se în afara intestinului. Nu am crezut deloc acest lucru și nu mi-am pierdut încrederea în Sfinții Rafail, Nicolae și Irina. Tot ceea ce văzusem și trăisem erau lucruri adevărate. Mama mea, în aceeași seară, a văzut-o în vis pe Sfânta Irina cum ținea în mână o foaie albă, spunându-i că rezultatele examinărilor vor fi pozitive, curate. Așa s-a și întâmplat. Biopsia a avut rezultate bune, de necrezut. Doctorul nu credea ceea ce vedea. Ceea ce a rămas să facă tatăl meu a fost o formă preventivă de chimioterapie ușoară. CT-ul și examinările lui au fost foarte curate.

Mijlocirea Sfinților pe toată durata acestei încercări a fost mare și vădită până astăzi. Mulțumim cu toată puterea noastră lui Dumnezeu și sfinților Lui care ne-au ajutat atât de mult, dar și părinților de la Mănăstirea Sfinților Rafail, Nicolae și Irina, din Ano Suli, pentru susținerea lor.

Evangelhia M.

«Εἶπε ὁ Ἅγιος Ραφαήλ πὸς θὰ σε
θεραπεύσει»